

at ophæve oplysningsudvalget blev ikke sat på prøve, og udvalget vil efter nyvalgene fortsætte sin virksomhed.

Udvalget for oplysning om ikke-selvstyrende områder.

(Dagsordenens punkt 45).

Spørgsmålet om oplysningsudvalgets fortsættelse var til drøftelse på 13. generalforsamling, men blev udskudt til 16. samling.

4. komité vedtog efter en diskussion en resolution, der bestemmer, at udvalgets virksomhed skal fortsætte på samme grundlag som hidtil, indtil generalforsamlingen har bestemt, at principperne i kap. XI i pagten og i erklæringen om kolonifrigørelsen er virkeliggjort. Udvalget skal også behandle oplysninger om politiske og forfatningsmæssige forhold, som medlemsstaterne afgiver, og søge samarbejde med det særlige udvalg på 7 medlemmer, der af generalforsamlingen er nedsat, og med 17 mands udvalget vedrørende kolonierklæringen.

Komiteen vedtog denne resolution med 60 stemmer for, ingen imod, og 16 lande afstod. Blandt de lande, der afstod, var Australien, Frankrig, Storbritannien og øststaterne. I generalforsamlingen vedtoges resolutionen med 77 stemmer, ingen imod, og 16 lande afstod.

Ecuador, Pakistan, Philippinerne og Øvre Volta indvalgte i udvalget i stedet for Den dominikanske Republik, Ghana, Indien og Irak. Foruden de nævnte er Argentina, Ceylon, Liberia og Mexico blandt udvalgets valgte medlemmer. Australien, Frankrig, Holland, New Zealand, Portugal, Spanien, Storbritannien og USA er oplysningsgivende medlemmer af udvalget.

Komiteen besluttede endelig at udskyde den videre behandling af enkelte spørgsmål under dagsordenens punkt 39 til den genoptagne samling, hvilket plenarforsamlingen 20. december tog til efterretning. De udestående spørgsmål er (1) et resolutionsudkast fremsat af 8 afroasiatiske lande og Cuba. Heri opfordres der til forhandlinger mellem Storbritannien og Britisk Guinea om fastsættelse af en snarlig dato for dette områdes uafhængighed, (2) et resolutionsudkast, hvori det særlige udvalg anmodes om

at undersøge om Syd-Rhodesia har opnået fuldt selvstyre.

Den britiske og amerikanske repræsentant tog forbehold over for denne procedure.

Sydvestafrika.

(Dagsordenens punkt 47).

4. komité påbegyndte behandlingen af Sydvestafrikaspørgsmålet den 20. november. Sydvestafrikaudvalgets formand (Rodriguez-Fabregat, Uruguay) forelagde de to af udvalget udarbejdede rapporter: rapporten over rejsen til Afrika i mission for FN for at besøge det sydvestafrikanske territorium og give befolkningen dér adgang til at fremsætte sine synspunkter samt den årlige rapport om forholdene i territoriet, udarbejdet på grundlag af oplysninger, som udvalget har indhentet. Som det vil vides, lykkedes det ikke udvalget at få adgang til Sydvestafrika, idet den sydafrikanske regering nægtede dets medlemmer visum og meddelte, at et forsøg på illegalt at overskride grænsen ville den, omend modstræbende, føle sig forpligtet til at forhindre. Et sådant forsøg ville også efter den sydafrikanske regerings opfattelse indblande FN i en angrebshandling.

Sydvestafrikaudvalget er sammensat af repræsentanter for Den forenede arabiske Republik, Brasilien, Danmark, Guatemala, Indonesien, Irland, Philippinerne, Uruguay og Æthiopien. Til rapportør for udvalget var valgt ambassaderåd Poul Boeg.

Baggrunden for udvalgets rejse var vedtagelsen på 15. generalforsamling af en opfordring til udvalget til at foretage en rejse til Sydvestafrika og på grundlag heraf udarbejde en beretning til forelæggelse for 16. plenarforsamling indeholdende forslag til en bedring af forholdene i mandatområdet og dets opnåelse af selvstyre.

Som følge af Den sydafrikanske Unions vedvarende modstand mod at give udvalget adgang til Sydvestafrika besluttede dette — efter en fra Ghanas regering modtaget indbydelse til at komme til dette land — at rejse til Ghana, Bechuanaland, Syd-Rhodesia, Tanganyika og Den forenede arabiske Republik for at indsamle oplysninger gennem afhøringer af derværende sydvestafrikanere. Besøget i Bechuanaland blev ikke gennemført, da udvalget over for